

lyste Loggia der var et Mylr som foran Flyvehullet i en Bikube. Det var Operaaften — og Nationens Kæledægge, Heltetenoren, optraadte i en af sine Glansroller.

Paa Hjørnet af Bredgade gik to Herrer forbi hinanden og hilste. Den ene af dem standsede, og der blev vekslet Haandtryk. Derpaa fulgtes de ud gennem Bredgade. De gik langsomt, i lavmælet Samtale, og hvergang der nærmede sig nogen paa det samme Fortov, dæmpede de yderligere deres Stemmer eller tav helt, indtil vedkommende var kommen forbi.

Den ene af Herrerne var en høj, førladen Mand med bart Ansigt, af Alder omkring de halvhundrede. Den anden var mindre og havde graat Fuldskæg. De fleste Folk kendte dem aabenbart. De vendte sig om efter dem, og mange hilste ærbødigt.

Udenfor den oplyste Rigsdagsbygning, hvor der holdtes Aftenmøde, sagde de hinanden Farvel, og den høje Herre forsvandt ind gennem Porten, hvor Politibetjenten og Budene gjorde stram Honnør for ham. Det var Tyrstrup, Ministerchefen, den særlig i Øjeblikket meget omtalte Mand, hvem Enslev for et Par Aar siden i en Sygdomsperiode havde overgivet Folkestyrets Scepter.

Da han kom ind i Folketingssalen, var Mødet lige begyndt. Paa Talerstolen stod en ældre Bonde og